

वा० रा०

॥ ११६ ॥

अथ शूद्रतपस्विनोन्विष्य दर्शनं ॥ नारदस्येति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ यथानक्षीयते तथा विधीयतामित्युक्तमेव विवृणोति ॥ यथेति ॥ क्लृप्तकर्मणः शुभाचारस्य बालस्य शरीरः अर्धर्चादिः ॥ गुप्तः सन् यथानक्षीयते तथा विधीयतामिति पूर्वेणान्वयः ॥ विपत्तिः स्वरूपनाशः शरीरस्येति शेषः ॥ परिभेदः संधिवंधकेशादिविश्लेषजोरूपभेदश्च ॥

नारदस्य तु तद्वाक्यं श्रुत्वा मृतमयं यथा ॥ प्रहर्षमनुलंभे लक्ष्मणं चेदमब्रवीत् ॥ १ ॥ गच्छ सौम्यद्विजश्रेष्ठं समाश्वासय सुव्रत ॥ बालस्य च शरीरं तत्तैलद्रोण्यानि धापय ॥ २ ॥ गंधैश्च परमोदारैस्तैलैश्च सुसुगंधिभिः ॥ यथानक्षीयते बालस्तथा सौम्यविधीयतां ॥ ३ ॥ यथा शरीरो बालस्य गुप्तः सन् क्लृप्तकर्मणः ॥ विपत्तिः परिभेदो वानभवेच्च तथा कुरु ॥ ४ ॥ एवं संदिश्य काकुत्स्थो लक्ष्मणं शुभलक्षणं ॥ मनसा पुष्पकं दध्यावागच्छेति महायशाः ॥ ५ ॥ इंगितं स तु विज्ञाय पुष्पको हेमभूषितः ॥ आजगाम मुहूर्तेन समीपे राघवस्य वै ॥ ६ ॥ सो ब्रवीत्प्रणतो भूत्वा अयमस्मि नराधिप ॥ वश्यस्तव महाबाहो किंकरः समुपस्थितः ॥ ७ ॥ भाषितं रुचिरं श्रुत्वा पुष्पकस्य नराधिपः ॥ अभिवाद्य महर्षीन्सविमानं सोऽध्यरोहत ॥ ८ ॥ धनुर्गृहीत्वा तूणीचखड्गं च रुचिरप्रभं ॥ निक्षिप्य नगरे चैतौ सौमित्रिभरतावुभौ ॥ ९ ॥ प्राथा त्यतीचीं हरितं विचिन्वं श्वततस्ततः ॥ उत्तरामगमच्छ्रीमान्दिशं हिमवतावृतां ॥ १० ॥ अपश्यमानस्तत्रापि स्वल्पमप्यथ दुष्कृतं ॥ पूर्वा मपि दिशं सर्वामथोपश्यन् नराधिपः ॥ ११ ॥ प्रविशुद्धसमाचारमादर्शतलनिर्मलां ॥ पुष्पकस्थो महाबाहुस्तदापश्यन् नराधिपः ॥ १२ ॥ दक्षिणां दिशमाक्रामत्ततो राजर्षिनंदनः ॥ शैवलस्योत्तरे पार्श्वे ददर्श सुमहत्सरः ॥ १३ ॥ तस्मिन्सरसितप्यंतं तापसं सुमहत्तपः ॥ ददर्श राघवः श्रीमान् लंबमानमधोमुखं ॥ १४ ॥ राघवस्तमुपागम्य तप्यंतं तप उत्तमं ॥ उवाच च नृपो वाक्यं धन्यस्त्वमसि सुव्रत ॥ १५ ॥

तदुभयं यथानभवति तथा कुरु ॥ ४ ॥ ५ ॥ पुष्पकस्तदधिष्ठातृचेतनः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ हरितं दिशं विचिन्वन् शूद्रतपस्विनमिति शेषः ॥ १० ॥ अपश्यमानः अपश्यन् ॥ ११ ॥ १२ ॥ शैवलस्य शैवलाख्यस्य विन्ध्यसमीपदक्षिणभागवर्तिगिरेः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥

उ० कां०

॥ ११६ ॥